

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

HANDELINGEN

22-23-24-25-26-27-28

VERGADERINGEN VAN FEBRUARI 1995

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

BELEIDSBRIEF OUDERENBELEID

BELEIDSBRIEF PREVENTIEF GEZONDHEIDSBELEID

INZAKE MIDDELENGEBRUIK

DECREET BESCHERMING MONUMENTEN EN STADS- EN DORPSGEZICHTEN

DECREET BETREFFENDE DE BODEMSANERING

DECREET BETREFFENDE DE WETENSCHAPPELIJKE OF

MAATSCHAPPELIJKE DIENSTVERLENING DOOR DE UNIVERSITEITEN

DECREET HOUDENDE BEKRACHTIGING BESLUIT VLAAMSE REGERING
TOT COORDINATIE VAN DE DECRETEN BETREFFENDE DE RADIO-OMROEP
EN DE TELEVISIE

DECREET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET VERDRAG

INZAKE PSYCHOTROPE STOFFEN

DECREET HOUDENDE GOEDKEURING DOUANE-UNIE EEG EN SAN MARINO

DECREET REGELING ADMINISTRATIEF TOEZICHT OP DE PROVINCIES

DECREET REGELING INVORDERING NIET-FISCALE SCHULDVORDERINGEN

DECREET TOT BEKRACHTIGING VAN DE ONTWIKKELINGSDOELEN

EN DE EINDTERMEN VAN HET GEWOON KLEUTER- EN LAGER ONDERWIJS

INTERPELLATIES

OVERSTROMINGEN

VERVROEGDE VERKIEZINGEN

VRAGEN OM UITLEG

WERKGELEGENHEID

Inhoud

Nr. 22 **Dinsdag 7 februari 1995**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 991

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 991

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 991

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 991
Intrekking, blz. 992

Advies van de Raad van State
Indiening en verwijzing, blz. 992

Verslagen
Indiening, blz. 992

Motie
Indiening en verwijzing, blz. 993

Jaarverslag
Indiening en verwijzing, blz. 993

Kennisgeving van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 993

Opmerkingen van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 993

Advies van de Vlaamse Mediaraad
Indiening, blz. 993

Kennisgevingen van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen
Indiening en verwijzing, blz. 993

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 993

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 994

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 994

Samenstelling van een werkgroep
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 994

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving en tot wijziging van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten - 599 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon kleuter- en lager onderwijs - 583 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 6
Algemene bespreking, blz. 994

Sprekers : de heer G. Vanleenhove, verslaggever, mevrouw J. Leduc, mevrouw A. Leysen, de heren G. Anne-

mans, L. Appeltans, R. Swinnen, J. Tavernier, C. Moors en minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1017

Bijlage
Vraag om uitleg van de heer J. Geysels tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de subsidiëring van culturele organisaties door de Nationale Loterij, blz. 1020

Vraag om uitleg van de heer F. Vermeiren tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het huisvestingsprogramma Vlabinvest ter handhaving van het Vlaams karakter van Vlaams-Brabant, blz. 1022

Vraag om uitleg van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de schrapping van de reiskostenvergoeding voor de vaste afgevaardigden bij de jeugdrchtbanken, blz. 1028

Vraag om uitleg van de heer F. Vermeiren tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de pogingen van een Brussels staatssecretaris om zich bevoegdheden inzake taxi's toe te eigenen in het Vlaamse Gewest, blz. 1030

Nr. 23 **Dinsdag 7 februari 1995**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1031

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving en tot wijziging van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten - 599 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon kleuter- en lager onderwijs - 583 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 6
Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1031

Sprekers : de heer G. Annemans en minister L. Van den Bossche

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijs-

wetgeving en tot wijziging van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten - 599 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1034
Spreker : mevrouw J. Leduc

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon kleuter- en lager onderwijs - 583 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 6
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1036
Spreker : de heer G. Annemans

Ontwerp van decreet betreffende de wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening door de universiteiten of de hogescholen en betreffende de relaties van de universiteiten en de hogescholen met andere rechtspersonen - 615 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Algemene bespreking, blz. 1038
Sprekers : de heer J. De Meyer, verslaggever, de heer J. Eeman, mevrouw A. Leysen en minister L. Van den Bossche
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1039

Ontwerp van decreet betreffende de bodemsanering - 587 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 11

Voorstel van decreet van de heer L. Barbé houdende maatregelen betreffende de bodemsanering - 537 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 1043

Sprekers : de heer H. Brouns, verslaggever, de heren L. Barbé, F. Vergote, M. Caçoen, X. Buisseret, J. Timmermans en minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1055
Sprekers : de heer L. Barbé en minister N. De Batselier

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten - 589 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 6
Algemene bespreking, blz. 1068

Sprekers : de heer J. Timmermans, verslaggever, de heren J. Demeulenaere, W. Verreycken, L. Steenwegen en minister J. Sauwens
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1078

Ontwerp van decreet tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest - 647 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4
Algemene bespreking, blz. 1081

Sprekers : de heer W. Demuydt, verslaggever, de heren L. Pierco, M. Van der Poorten, J. Tavernier en minister T. Kelchtermans
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1087
Spreker : de heer J. Tavernier

Ontwerp van decreet tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorde-

ringen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren

- 655 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1091

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1091

Ontwerp van decreet tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren

- 656 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1092

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1092

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1093

**Nr. 24 Woensdag 8 februari 1995
Morgenvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 1095

Beleidsbrief Preventief gezondheidsbeleid inzake middelengebruik

- 586 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1095

Sprekers : mevrouw M. De Meyer, verslaggever, de heren M. Maertens, J. Vandeurzen H. Coveliers, F. De Man, H. Candhes en minister L. Peeters

Moties van aanbeveling, blz. 1109

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1109

**Nr. 25 Woensdag 8 februari 1995
Middagvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 1111

Actuele **wagen** (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het advies van de Mediaraad met betrekking tot regionale televisie, blz. 1112

Actuele vraag van de heer E. Van Varenbergh tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het BLOSO- en VCGT-advies over de nabestemming van het vliegveld te Grimbergen, blz. 1112

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de effecten van hoogspanningslijnen op de gezondheid, blz. 1113

Actuele vraag van de heer J. Taylor tot

de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de campagne "Wegwijs-Vlaanderen" van de Vlaamse regering, blz. 1114

Actuele vraag van de heer P. Luyten tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de stand van zaken in het reconversiedossier van het Waasland

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de kredieten voor de scheepsbouw in Vlaanderen, blz. 1115

Actuele vraag van de heer J. Van Hautem tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het project Domus Flandria in Linkebeek, blz. 1117

Actuele vraag van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het afleveren van een vergunning aan Eurantex, blz. 1118

Actuele vraag van de heer R. Deswaene tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de numerus clausus, blz. 1119

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)
en toegevoegde actuele vraag (Regl. art. 77,5, c)

Actuele interpellatie van de heer V. Vautmans tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de overstromingsramp in de Maasvallei

Actuele interpellatie van de heer M. Maertens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de recente waterrellende in de Vlaamse rivierbekkens

Actuele interpellatie van de heer H. Brouns tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het gezondheidsrisico van het wonen in overstromde gebieden

Toegevoegde actuele vraag van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over wateroverlast langs de Dender, blz. 1120

Sprekers : de heren V. Vautmans, M. Maertens, H. Brouns, J. Timmermans, W. Verreycken, G. Vermassen, R. Van Hooland, D. Van der Maelen, M. Didden, minister N. De Batselier, minister L. Peeters en minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie, blz. 1134

Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs

Voordracht van 1 lid van de centrale raad van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en van 1 door de Vlaamse regering te benoemen voorzitter, blz. 1134

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1134

Sprekers : de heer J. De Mol, mevrouw V. Dua, de heren J. De Seranno, R. Van Hooland, A. Denys, E. Beysen, W. Verreycken en minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving en tot wijziging van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten - 599 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 1136

Sprekers : mevrouw J. Leduc en de heren P. Chevalier, J. Tavernier en E. Beysen

Hoofdelijke stemming, blz. 1138

Sprekers : mevrouw J. Leduc en de heer J. Taylor

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon kleuter- en lager onderwijs

- 583 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen, blz. 1140

Spreker : de heer G. Annemans

Hoofdelijke stemming, blz. 1141

Sprekers : de heren A. Denys, J. Tavernier en G. Annemans

Ontwerp van decreet betreffende de wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening door de universiteiten of de hogescholen en betreffende de relaties van de universiteiten en de hogescholen met andere rechtspersonen

- 615 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1143

Ontwerp van decreet betreffende de bodemsanering

- 587 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 11

Aangehouden stemmingen, blz. 1144

Hoofdelijke stemming, blz. 1146

Spreker : de heer L. Barbé

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten

- 589 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 6
Aangehouden stemmings, blz. 1148
Spreker : de heer J. De Seranno
Hoofdelijke stemming, blz. 1151

Ontwerp van decreet tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest
- 647 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4
Aangehouden stemmings, blz. 1152
Spreker : de heer L. Dierickx
Hoofdelijke stemming, blz. 1155

Ontwerp van decreet tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvoor-deringen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren
- 655 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1156

Ontwerp van decreet tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvoor-deringen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren
- 656 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1157

Met redenen omklede motie van de heer M. Seghers c.s. tot besluit van de op 25 januari 1995 door de heer F. Vermeiren gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de toegangswegen tot de luchthaven van Zaventem
- 673 (1994-1995) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1158

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 25 januari 1995 door de heren E. Van Vaerenbergh en F. Vermeiren gehouden interpellaties tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, respectievelijk over de Metrolijn Brussel-Zaventem van de NV Eurometro en over de toegangswegen tot de luchthaven van Zaventem
- 674 (1994-1995) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1159

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen c.s. tot besluit van de op 25 januari 1995 door de heren E. Van Vaerenbergh en F. Vermeiren gehouden interpellaties tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, respectievelijk over de Metrolijn Brussel-Zaventem van de NV Eurometro en over de toegangswegen tot de luchthaven van Zaventem
- 680 (1994-1995) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1161

Motie van aanbeveling van de heren D.

Van Mechelen en A. Denys tot besluit van het op 25 januari 1995 gehouden debat over de Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse Gemeenschap
- 618 (1994-1995) - Nrs. 3 en 8 (gewijzigde versie)
Hoofdelijke stemming, blz. 1162

Motie van aanbeveling van de heer H. Van Dienderen tot besluit van het op 25 januari 1995 gehouden debat over de Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse Gemeenschap
- 618 (1994-1995) - Nr. 4
Hoofdelijke stemming, blz. 1163

Motie van aanbeveling van mevrouw M. Dillen tot besluit van het op 25 januari 1995 gehouden debat over de Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse Gemeenschap
- 618 (1994-1995) - Nr. 6
Hoofdelijke stemming, blz. 1164

Motie van aanbeveling van de heren E. Van Rompuy, D. Van Der Maelen en H. Olaerts tot besluit van het op 25 januari 1995 gehouden debat over de Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse Gemeenschap
- 618 (1994-1995) - Nr. 7
Hoofdelijke stemming, blz. 1165

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1166

Nr. 26 Woensdag 22 februari 1995 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1167

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1167

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1167
Intrekking, blz. 1167

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1168

Advies van de Raad van State
Indiening en verwijzing, blz. 1168

Verslagen
Indiening, blz. 1168

Moties
Indiening en verwijzing, blz. 1168

Besluit van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 1169

Opmerking van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 1169

Advies van de Vlaamse Mediaraad
Indiening en verwijzing, blz. 1169

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1169

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1169

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 1169

Samenstelling van een commissie
Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1170

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het verdrag inzake psychotrope stoffen en de bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971
- 652 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst tot instelling van samenwerkende en een douaneunie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino, de bijlage en vijf verklaringen, ondertekend in Brussel op 16 december 1991
- 653 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 1170

Sprekers : de heer H. Suvkerbuw, verslaggever en minister-president L. Van den Brande
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1171
Algemene bespreking, blz. 1171
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1171

Ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 tot coördinatie van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie
- 682 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Algemene bespreking, blz. 1171
Sprekers : de heer M. Bartholomeeussen, verslaggever, de heer S. De Clerck en minister H. Weckx
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1173

Motie van orde
Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1173

Beleidsbrief Ouderenbeleid
- 565 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2
Bespreking, blz. 1174

Sprekers : mevrouw S. Creyf, verslaggever, mevrouw A. Gijsbrechts-Horckmans, de heren B. Vandendriessche, G. Annemans, F. Dielens, A. Denys, M. Maertens, E. Van Vaerenbergh, L. Hancké en minister W. Demeester-De Meyer

Motie van aanbeveling, blz. 1192

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1192

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer M. Didden tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bepaling van de Grensmaas als natuurontwikkelingsproject, blz. 1194

Vraag om uitleg van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de regularisatie van de illegale weekeindwoningen, blz. 1196

Vraag om uitleg van mevrouw M.-J. Bauwen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouw van een slotklooster op het Koninklijk Domein van Opgimbe, blz. 1198

Vraag om uitleg van mevrouw M.-J. Bauwen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouwovertrekkingen in de provincie Limburg, blz. 1201

Vraag om uitleg van mevrouw M.-J. Bauwen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het tracé A 24 (N.Z.-verbinding) te Houthalen-Helchteren, blz. 1204

Vraag om uitleg van de heer L. Steenwegen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouw van een nieuw appartementsgebouw temidden van een historisch begijnhof te Aarschot, blz. 1207

Vraag om uitleg van de heer J. Ansoms tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de uitvoering van het decreet van 10 november 1993 houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars, blz. 1209

Vraag om uitleg van de heer P. Hostekint tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de uitbetaling van huursubsidies, blz. 1211

Vraag om uitleg van de heer J. Vandeurzen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de reorganisatie van de Limburgse reconversiestructuren, blz. 1215

Vraag om uitleg van de heer J. Van Eetvelt aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Wer-

ken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de vergoedingen voor onteigeningen van gronden voor dringende dijkwerken, overeenkomstig de Dijkenwet, blz. 1217

Vraag om uitleg van mevrouw V. Dua tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de verdere opvolging van het contract inzake teledetectie van de kust, blz. 1219

Nr. 27 Woensdag 22 februari 1995 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1221

Werkgelegenheid

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer B. Vandendriessche tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het omzetten van DAC- en IBF-statuten in reguliere arbeidscontracten

Interpellatie van de heer E. Schuermans tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het recupereren door de VDAB van achterstallige bijdragen van DAC- en BTK-promotoren

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het federaal plan tot arbeidsherverdeling voor de ambtenaren van gemeenten, para- en intercommunale instellingen en provincies

Debat, blz. 1221
Sprekers : de heren D. Van Mechelen, J. Sleeckx, J. Laverge, F. Wymeersch, E. Schuermans, J. Geysels, J. Peeters, W. De Vlieghe, G. Vermassen, R. Van Hooland, minister L. Peeters en minister-president L. Van den Brande

Verwelkoming van een buitenlandse delegatie, blz. 1244

Werkgelegenheid

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer B. Vandendriessche tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het omzetten van DAC- en IBF-statuten in reguliere arbeidscontracten

Interpellatie van de heer E. Schuermans tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangele-

genheden, over het recupereren door de VDAB van achterstallige bijdragen van DAC- en BTK-promotoren

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het federaal plan tot arbeidsherverdeling voor de ambtenaren van gemeenten, para- en intercommunale instellingen en provincies

Debat (Voortzetting), blz. 1244

Sprekers : de heren B. Vandendriessche, R. Van Hooland, minister L. Van den Bossche, minister L. Peeters en minister-president L. Van den Brande

Moties van aanbeveling, blz. 1256

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1256

Nr. 28 Donderdag 23 februari 1995

Berichten van verhindering, blz. 1257

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de 'bescherming van de volksgezondheid inzake het verbruik van hormonen vrij vlees, blz. 1258

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de bedreiging van de volksgezondheid door dioxines, blz. 1259

Actuele vraag van de heer E. Bevsen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Urban-programma van de Europese Commissie, blz. 1259

Actuele vraag van de heer M. Olivier tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de erkenning, door de Europese Commissie, van Zuidwest-Vlaanderen en een deel van Oost-Vlaanderen als bufferzone

Actuele vraag van de heer P. Tant tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, Over de erkenning, door de Europese Commissie, van Zuidoost-Vlaamse gemeenten als bufferzone, blz. 1260

Actuele vraag van de heer J. Van Hautem tot de heer L. Van den Brande, mi-

nister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de benoeming van de adjunct-gouverneur van Vlaams-Brabant, blz. 1262

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de problematiek van de Boelwerf, blz. 1263

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de extensieve interpretatie van de discretieplicht van leden van adviesraden, blz. 1264

Actuele vraag van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de vooropgestelde prestatie-regeling in het basisonderwijs, blz. 1265

Actuele vraag van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de werking kan de sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de Jeugdrechtsbanken, blz. 1266

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de vervroegde verkiezingen en de gevolgen daarvan voor de Vlaamse regering

Actuele interpellatie van de heer J. Geysels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de vervroegde verkiezingen en de gevolgen daarvan voor de Vlaamse regering

Actuele interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over uitspraken van de minister-president betreffende de mogelijke federalisering van bepaalde takken uit de sociale zekerheidssector, blz. 1268

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, F. Dewinter, P. Van Grembergen en minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 1278

Vervolging ten laste van een lid van de Raad

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1279

Bespreking en stemming, blz. 1279

Spreker : de heer H. Suykerbuyk, verslaggever

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het verdrag inzake psychotrope stoffen en de bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971 - 652 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 1279

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst tot instelling van samenwerking en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino, de bijlage en vijf verklaringen, ondertekend in Brussel op 16 december 1991 - 653 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 1281

Ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 tot coördinatie van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie - 682 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1282

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh C.S. tot besluit van de op 7 februari 1995 door de heer E. Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het invullen door de OCMW's van hun bijdrageplicht - 683 (1994-1995) -Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1283

Met redenen omklede motie van de heren G. Cardoen en M. Van der Poorten tot besluit van de op 7 februari 1995 door de heer G. Cardoen in commissie gehouden internellatie tot de heer T. Kelchtermans, 'Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden,

over de noodzaak aan eenheid van beheer over de gewestwegen - 686 (1994-1995) -Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1284

Met redenen omklede motie van de heer M. Maertens tot besluit van de op 8 februari 1995 door de heer M. Maertens gehouden actuele internellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden en de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de recente waterellende in de Vlaamse rivierbekkens - 689 (1994-1995) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1285

Motie van aanbeveling van de heer F. De Man tot besluit van het op 8 februari 1995 gehouden debat over 'de beleidsbrief Preventief gezondheidsbeleid inzake middelengebruik - 586 (1993-1994) - Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1287

Motie van aanbeveling van de heer J. Vandeurzen C.S. tot besluit van het op 8 februari 1995 gehouden debat over 'de beleidsbrief Preventief gezondheidsbeleid inzake middelengebruik - 586 (1993-1994) -Nr. 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1288

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1289

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer J. Van der Sande tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de provinciale spreiding van de urencontingentverhoging in de gezins- en bejaardenhulp, blz. 1292

Vraag om uitleg van de heer B. Vandendriessche tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de zogenaamde kampvergoeding voor begeleiders in de sectoren jeugdbijstand en gehandicaptenzorg, blz. 1295

**VOORZITTER : de heer E. Balde-
wijns**

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.00 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

**BERICHTEN VAN VERHINDE-
RING**

G. Cardoen, J. Caubergs, J. De Bremaeker, F. Wymeersch : gezondheidsredenen ;

S. Platteau, E. Schuermans, J. Valkeniers : buitenslands ;

F. Dielens, R. Wierinckx : ambtsverplichtingen ;

M. Olivier : familieverplichtingen.

**BELEIDSBRIEF Preventief ge-
zondheidsbeleid inzake middelenge-
bruik**

– 586 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de Beleidsbrief Preventief gezondheidsbeleid inzake middelengebruik.

Het debat is geopend.

Mevrouw De Meyer, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw M. De Meyer, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, de commissie voor Welzijn en Gezondheid behandelde de Beleidsbrief Preventief Gezondheidsbeleid inzake Middelengebruik van mevrouw Detiège, voormalig bevoegd minister, op 30 november 1994.

In haar toelichting verklaarde de minister dat deze beleidsbrief in feite voortvloeit uit een resolutie die door de Vlaamse Raad werd goedgekeurd na het drugdebat van 2 februari 1993. De beleidsbrief spitst zich dan ook niet louter toe op illegale drugs, maar tevens op andere aspecten van het probleem. De aandacht wordt overigens gespreid en gaat zowel naar scholen als naar arbeidsplaatsen en vrijetijdsmilieus.

Bij het opstellen van de beleidsbrief heeft de minister de hulp ingeroepen van de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen, de VAD, en ze deed een beroep op de resultaten van het onderzoek van professor Deruyver. Ze stipte vijf belangrijke knelpunten aan.

Vooreerst worden we geconfronteerd met een wildgroei aan initiatieven en er is bovendien een schrijnend gebrek aan coördinatie. Er zijn te weinig preventiedewerkers om aan de grote vraag te voldoen, de

hele operatie heeft een wetenschappelijke onderbouw nodig, registratie en monitoring zijn eveneens onontbeerlijk en mensen die met druggebruik worden geconfronteerd, moeten bij een ruime waaier van hulpverleningsinstanties terecht kunnen. Momenteel staan ze er alleen voor. De minister zei dat ze in deze beleidsbrief voor de vermelde knelpunten een oplossing zou proberen te formuleren in vijf punten.

Ten eerste zou een doorzichtige coördinatiestructuur worden opgezet. Op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap wordt dan een centrale cel opgericht die moet instaan voor de contacten en het overleg met de andere gemeenschappen en gewesten en met de federale overheid. Bovendien zal ze de Vlaamse regering van advies dienen in samenspraak met deskundigen op dit gebied. Ook op provinciaal niveau zouden zogenaamde overlegplatforms worden samengesteld met als prioritaire taak per provincie een driejarrenplan op te stellen.

Ten tweede is het volgens de minister hoognodig de deskundigheid ter zake te bevorderen bij de plaatselijke welzijnswerkers, het medisch schooltoezicht, de eerste-lijnsdiensten en de lokale gemeentelijke preventiewerkers die in het kader van de veiligheidscontracten actief zijn.

Ten derde benadrukt de minister ook dat de bevolking recht heeft op objectieve informatie, zeker nu de

De Meyer

taboesfeer rond dit probleem aan het vervagen is. Steeds meer mensen stellen steeds meer vragen omtrent druggebruik. Intussen werd wel al een drugstelefoon opgestart in april 1994. Binnenkort wordt dit initiatief geëvalueerd en eventueel bijgestuurd.

Ten vierde zullen nieuwe strategieën of vernieuwende projecten op een aanzienlijk aandeel van de middelen kunnen rekenen. Precies op dit terrein is er immers veelal sprake van experimenten en wisselende mentaliteit en beïnvloeding door de heersende cultuur. Voor 1994 werd advies uitgebracht over twee projecten in de sfeer van het jongerenwerk.

Ten vijfde zien we dat de gegevensverzameling de laatste peiler van het beleid vormt. De centrale cel moet een plan opmaken teneinde een uniforme registratie van het middelengebruik te bekomen om daarna de gegevens statistisch te verwerken. Ook het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie zou daarbij worden ingeschakeld om ter zake een bevolkingsenquête uit te voeren.

De meeste leden benadrukten tijdens de bespreking de grote nood aan coördinatie, overleg en een geïntegreerd beleid wat deze materie betreft om te beletten dat na verloop van tijd de verschillende beleidsniveaus elkaar overlappen en er zodoende tegenstrijdigheden gebeuren. Onder meer de rol van de ouders bij het drugbeleid stond centraal, net zoals de nood aan overleg met bestaande privé-initiatieven die op een jarenlange ervaring op het terrein kunnen bogen. Ook de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg en de Vlaamse Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen moeten worden aangezocht om mee te werken.

Tevens benadrukte men de nood aan overleg met de ministers bevoegd voor de gezondheidsinstellingen, het onderwijs, de media en voor het

sport- en cultuurbeleid en met de minister voor Binnenlandse Zaken met betrekking tot de preventiewerkers aangesteld in het licht van de veiligheidscontracten. Enkele leden van de commissie hebben hun ongenoegen geuit over het feit dat de federale overheid hiervoor een veelvoud van middelen ter beschikking heeft, dit in tegenstelling tot de Vlaamse overheid. Een lid sprak in dit verband zelfs van bevoegdheidsverschrijving door de federale overheid.

Verskillende leden wezen erop dat, naast het probleem van de coördinatie, het overleg en het geïntegreerd beleid inzake de drugsproblematiek, ook het alcoholmisbruik een zeer belangrijk probleem is, waarbij zeker de jongeren een kwetsbare groep vormen. Tevens werd aandacht besteed aan het geneesmiddelenmisbruik, een problematiek waarvan vooral de vrouwen het slachtoffer worden. De oorzaken hiervan zijn het overaanbod aan artsen en het gerichte voorschrijfgedrag.

Door diverse leden werden een aantal specifieke vragen gesteld in verband met de registratie van het methadongebruik, de voorlichtingscampagne in het onderwijs en het spuiten-ruilproject. In haar antwoord vestigde de minister de aandacht op de bestaande samenwerkingsverbanden, onder meer met het onderwijs via het project Drugsbeleid op School, met de federale minister voor volksgezondheid en in het kader van de interministeriële conferentie. Bij de veiligheidscontracten is de Vlaamse Gemeenschap eigenlijk onrechtstreeks betrokken, namelijk via het VAD dat lid is van de begeleidingscommissie. Tevens benadrukte de minister dat de CGG's en de privé-initiatieven hierbij zeker werden betrokken. Ze verdedigde de provinciale coördinatie, dit ten einde alle gemeentelijke initiatieven te kunnen bundelen en te verwerken in een beleidsplan op provinciaal niveau. Tevens werd aandacht besteed aan de projectfinanciering met betrekking tot de jeugdbewegingspro-

jecten en aan het succes van de drugstelefoon en de perspectieven in verband met het spuiten-ruilprogramma. De VAD en de centrale cel werken helemaal niet naast elkaar, ze vormen in feite één orgaan.

Inzake de specifieke vraag in verband met de registratie van het middelengebruik verwees de minister naar de geplande interministeriële conferentie over het drugsbeleid, gepland tijdens het voorjaar van 1995.

Mijnheer de voorzitter, een belangrijk aspect dat tijdens de commissievergadering niet werd besproken, is het toenemend tabaksgebruik bij jongeren. Onlangs luidde het Coördinatiecomité van de algemene Tabakspreventie van de Vlaamse Gemeenschap de alarmbel, dit naar aanleiding van een grootschalige enquête die in het voorjaar van 1994 bij meer dan tienduizend Vlaamse scholieren tussen 11 en 17 jaar werd uitgevoerd. Uit deze enquête bleek dat de dalende trend van het tabaksgebruik bij volwassenen zich niet doorzet bij de jongeren, wel integendeel. Op elfjarige leeftijd blijken nu reeds 19 procent van de jongens en 6 procent van de meisjes minstens een sigaret te hebben gerookt. De stijging is vooral opvallend bij de scholieren van vijftien en zeventien jaar. Het aantal dagelijks rokende jongens en meisjes bij deze groep steeg in vier jaar tijd met meer dan een derde. De eerste zes maanden van 1994 steeg de verkoop van roltabak, een goedkoper alternatief dan de industriële sigaretten, met meer dan tien procent. Het is de minister wellicht niet onbekend dat de sponsoring van de tabaksindustrie zeer nauw aansluit bij de jongerencultuur. Zij zijn onder meer zeer prominent aanwezig op pop- en rockconcerten. Vlaanderen beschikt voor de rookpreventie slechts over een budget van enkele miljoenen frank, dit terwijl het budget van het Deense Comité voor Tabakspreventie in 1995 bijvoorbeeld 55 miljoen frank bedraagt. Wij vragen dan ook aan de minister om met

De Meyer

deze opmerkingen rekening te houden.

De voorzitter : De heer Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, Agalev heeft in de commissiebespreking van de beleidsbrief haar standpunten over de verschillende voorstellen uitvoerig uiteengezet. Wij danken de verslaggever en de diensten voor dit degelijk rapport, waarnaar wij verwijzen voor de gedetailleerde bespreking.

Voor degenen die de tijd niet hadden om dit rapport te lezen of die onze voorstellen niet helemaal au sérieux nemen, zetten wij onze standpunten toch nog even op een rijtje. Wij vinden dit belangrijk omdat zij afwijken van die van de meerderheidspartijen.

Een van de hoofdelementen van deze beleidsbrief is het preventiebeleid inzake druggebruik. In dit verband wil ik nog even het standpunt van Agalev verduidelijken.

Waar de huidige beleidsmensen, en ik bedoel hiermee vooral de federale regering, absolute prioriteit geven aan repressie, is het ons standpunt dat het drugsbeleid zoveel mogelijk uit de repressieve sfeer moet worden gehaald. Alleen het gebruik moet uit het strafrecht. Daarover niet of niet meer willen praten is de kop in het zand steken, zoals struisvogels zogezegd doen, maar in werkelijkheid doen ze dat helemaal niet.

Ten tweede wensen wij een sterkere uitbouw en ondersteuning van de bestaande initiatieven. Op dat vlak zit de minister - we hadden het er al over tijdens de bespreking van de begroting - niet op het goede spoor door de initiatieven van De Sleutel uit de markt te duwen en aan te leunen bij de parapedaardjes van minister Vande Lanotte. Daardoor moest De Sleutel zich terugtrekken.

De gebrekkige coördinatie tussen de twee beleidsniveaus is ook hier een oorzaak van moeilijkheid.

Agalev voelt zich gesteund door de evolutie op het internationale vlak en verwijt het huidige beleid hiervoor blind te zijn. Als het zo voortgaat, zullen we weer een heel eind achterop komen.

Wij dringen er bijgevolg op aan dat de minister op het intergouvernementeel overleg pleit voor het schrappen van het druggebruik uit het strafrecht en dat hij voorstellen formuleert om de markt van cannabis te regelen. De drempels tussen de gebruikers, de ouders en de hulpverleners moeten dringend worden verlaagd. Zij zijn immers een grote hinderpaal voor een effectieve hulpverlening. Wij voegen er toch nog aan toe dat het Vlaamse preventiebeleid een totale aanpak moet zijn. Het alcoholverbruik en het roken bij de jeugd moeten eveneens dringend worden aangepakt. Zij mogen niet terecht komen in de schaduw van het drugsbeleid. Het komt ons dan ook voor dat het huidige beleid aan het verdrinken is in structuren en een administratieve omkadering en dat ze niet raakt aan de essentie van de problematiek, namelijk de menselijke verhoudingen.

Wij kunnen de regering dan ook niet ten volle steunen in de intenties die in deze beleidsbrief zijn uitgedrukt, maar doen nogmaals een dringende oproep om vooral het menselijke aspect te benadrukken. (*Applaus*)

De voorzitter : de heer Vandeurzen heeft het woord.

De heer J. Vandeurzen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik dank op mijn beurt de verslaggever en de diensten van de Vlaamse Raad voor het correcte verslag.

Mijnheer de minister, ik zal mijn uiteenzetting toespitsen op enkele belangrijke items die ook in de commissie een ruime aandacht hebben gekregen. Met deze beperking wens ik geenszins te minimaliseren dat in

de beleidsbrief voor tal van andere domeinen belangrijke beleidsoriëntaties zijn aangegeven.

In de beleidsbrief heeft de minister alvast een duidelijke aanzet willen geven tot een betere coördinatie in verband met het preventief gezondheidsbeleid inzake middelengebruik, meer in het bijzonder van de drugs- en alcoholpreventie.

Als onderbouw zou een samenwerkingsprotocol worden afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de federale overheid.

De talrijke interpellaties in de Kamer, de Senaat en de Vlaamse Raad tonen aan dat de CVP aan de coördinatie, maar ook aan het correct invullen van de respectievelijke bevoegdheden van de federale en de Vlaamse overheid veel belang hecht.

Het is natuurlijk toe te juichen dat er middelen worden ingezet voor de drugspreventie en hulpverlening. Wij kunnen ons echter niet van de indruk ontdoen dat vaak uit het oog wordt verloren dat de gemeenschappen in eerste instantie bevoegd zijn voor de inzet van middelen voor preventie en hulpverlening. Via de veiligheids- en preventiecontracten stelt de federale minister van Binnenlandse Zaken middelen ter beschikking van gemeentebesturen om straathoekwerkers aan te trekken, hulpverleningsprojecten op te zetten en preventieprojecten te organiseren. Dit geschiedt meestal via een convenantenbeleid, vaak op een projectmatige basis.

Daarbij ontstaat voortdurend het risico dat een nieuw parallel circuit van voorzieningen wordt georganiseerd naast het reeds bestaande circuit. De bestaande initiatieven kampen vaak met een gebrek aan middelen en personeel. De verantwoordelijken stellen met lede ogen vast dat er voor nieuwe initiatieven blijkbaar toch middelen ter beschikking kunnen worden gesteld. De nieuwe projecten ontberen op hun beurt elke reglementaire basis zodat hun be-

Vandeurzen

staanszekerheid onvermijdelijk hun eerste zorg zal worden.

In herhaalde moties in de Kamer en de Vlaamse Raad hebben wij aange- drongen op meer coördinatie en overleg tussen de verantwoordelijke ministers. De interministeriële con- ferentie die moet worden gehouden op initiatief van de federale minister van Volksgezondheid, zou in staat moeten zijn om een blauwdruk inza- ke drugsbeleid te presenteren waar- op de verschillende overheden hun initiatieven kunnen enten.

Ondanks ons herhaald aandringen heeft de interministeriële conferentie haar besluitvorming nog steeds niet gefinaliseerd.

Onlangs vernamen wij dat de federa- le regering overweegt een aantal me- disch-sociale onthaalcentra te instal- leren in een aantal gemeenten. Deze centra zouden een laagdrempelige onthaalfunctie hebben. Methadon zou kunnen worden toegediend zon- der dat men het risico loopt straf- rechtelijk te worden vervolgd. Ook zou de federale regering overwegen om in het Riziv een moratorium op te heffen en er zou worden getracht voor de financiering van nieuwe hulpverleningsvoorzieningen bijko- mende middelen te recupereren via een fonds dat daarvoor zou worden opgericht.

De CVP is van mening dat de toe- diening van methadon, alsook het spuitruilproject moet geschieden binnen een duidelijk juridisch kader, wat een wijziging van de drugswet van 1921 veronderstelt. Bovendien dreigen nieuwe voorzieningen in het leven te worden geroepen zonder dat er respect wordt opgebracht voor de reeds bestaande projecten. Het is positief dat de federale regering haar plan heeft bijgestuurd door de aan- hechting van deze centra aan be- staande voorzieningen mogelijk te maken en door opnieuw overleg met de gemeenschappen aan te kondi- gen.

Dat de federale regering haar be- voegdheden op die manier interpre- teert heeft natuurlijk ook te maken met het feit dat onder meer door de Vlaamse regering ter zake niet altijd wordt geanticipeerd door zelf voor- stellen te doen. Blijkbaar is het feit dat de federale regering over de no- dige kredieten beschikt voldoende om een globaal gesprek over de or- ganisatie van het drugsbeleid vooruit te schuiven en te vervangen door een aantal punctuele acties. De uit- valsbasis is hierbij vaak het veilig- heidsbeleid en de binnenlandse aan- gelegenheden.

Mijnheer de minister, zoals wij ook aan uw voorganger hebben meege- deeld, dringen wij erop aan dat u, als minister bevoegd voor preventie in- zake drugs, er samen met minister Demeester over zou waken dat alle inspanningen die worden geleverd, passen binnen een globale Vlaamse visie ter zake en worden gestroom- lijnd door een goede coördinatie, waarvoor u uiteindelijk ook de poli- tieke verantwoordelijkheid draagt. Uit de beleidsbrief blijkt voldoende dat het de hoogste tijd is dat u de fe- derale en Vlaamse inspanningen ka- dert in een duidelijk samenwerkings- akkoord. De preventie-initiatieven rijzen als paddestoelen uit de grond. Sommige worden genomen in het kader van de comités voor bijzonde- re jeugdzorg, andere werken op basis van een veiligheidscontract en nog andere worden provinciaal op- gezet.

De CGG's behartigen de preventie vanuit de deskundigheid die zij door- heen de jaren hebben opgebouwd. Vaak hebben zij op het terrein reeds belangrijk werk verricht. Kortom, de chaotische evolutie moet ten goede gekeerd worden en wel dringend.

Hetzelfde geldt voor de structuren binnen dewelke de coördinatie van het drugsbeleid moet worden gesitu- eerd. In de beleidsbrief heeft minis- ter Detiège daaromtrent een voor- stel uitgewerkt waar we zeer blij om zijn. De CVP-fractie heeft daarbij al aangestipt dat te allen prijze moet

worden voorkomen dat de middelen die de minister ter beschikking stelt van de provincies om de coördinatie waar te nemen, zouden worden inge- zet naast wat sommige CGG's aan coördinerende opdracht reeds ver- vullen. Zo heeft het CAD-Limburg een vooraanstaande rol gespeeld waarvan de inspanningen niet verlo- ren mogen gaan.

De CVP-fractie merkte in de com- missie op dat het eigenaardig is dat het VAD als het ware belast wordt met de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap in de bege- leidingscommissie bij de federale veiligheids- en preventiecontracten. Zoals gezegd, verstaan wij niet goed waarom uw voorganger de federale regering ter zake niet heeft aange- maand tot voorafgaandelijk overleg en waarom niet van meetaf aan is ge- steld dat federale inspanningen moe- ten kaderen binnen af te sluiten sa- menwerkingsakkoorden die, voor zover ons bekend, op het ogenblik nog steeds ontbreken. Ik ben eerlijk gezegd zeer benieuwd naar het standpunt dat de minister ter zake zal innemen en ik kan hem alvast meedelen dat wij niet zullen nalaten daaromtrent opnieuw te interpelle- ren, zeker nu zich opnieuw federale initiatieven aankondigen.

Mijnheer de minister, u mag dit niet lijdzaam ondergaan. U moet aanstu- ren samen met uw collega's uit de Vlaamse regering op voorafgaande- lijk overleg en meer coördinatie. Te meer omdat ook voor wat betreft de coördinatiestructuren waarin de gou- verneur een cruciale rol speelt daar waar uw voorganger, mevrouw De- tiège, deze bevoegdheid aan het pro- vinciale niveau had toevertrouwd en zelfs nog, op ons verzoek, uitdrukke- lijk de mogelijkheid openliet dat, daar waar het CGG deze provinciale coördinatie waarneemt - zoals in Limburg - hiervoor het nodige res- pect moet worden opgebracht.

Kortom de beleidsbrief is een goede aanleiding om dit debat rond coördi- natie opnieuw in alle scherpheid te stel- len. Wij ondersteunen in grote mate

Vandeurzen

de richtingen die de minister heeft aangewezen, maar wij denken dat duidelijkheid snel gewenst en dat kan alleen via een ten gronde goed overleg met de federale overheid.

De CVP vraagt ook bijzondere aandacht voor de preventie in het onderwijs. Er zullen daarvoor extra middelen ter beschikking gesteld worden. Wij zijn ervan overtuigd dat de preventie moet vertrekken vanuit een weloverwogen éénduidige visie en ook dat veronderstelt een globale onderbouw van het federale en Vlaamse drugsbeleid. De CVP-fractie zal samen met andere fracties een motie in die zin indienen ter afsluiting van dit debat.

De voorzitter : De heer Coveliers heeft het woord.

De heer H. Coveliers (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, mijn betoog sluit in grote mate aan bij wat de heer Vandeurzen heeft gezegd in verband met de ietwat verwarde situatie rond het preventiebeleid inzake drugs in Vlaanderen. Met drugs bedoel ik dan wat wij verstaan onder verdovende middelen. De vraag is of de huidige classificatie nog met de werkelijkheid overeenkomt.

Via de media heb ik moeten vaststellen dat de federale overheid de drugsproblematiek plots heeft ontdekt, of beter gezegd, heeft ontdekt dat er iets moet worden gedaan en daarom een aantal voorstellen heeft gedaan.

In feite is preventie het belangrijkste instrument om de problematiek van het misbruik van verdovende middelen aan te pakken. In dat verband wens ik wel even het woord misbruik te benadrukken, omdat ik dadelijk zal terugkomen op de problematiek van het gebruik van een aantal genotsmiddelen.

Ingevolge de staats hervorming en de toebedeelde bevoegdheden is de federale regering uiteraard verplicht,

deze materie binnen het repressieve kader te houden. Dit leidt echter tot een eerste tweeslachtige houding in die zin dat de federale regering, om bevoegd te kunnen zijn over deze materie, dergelijke feiten als strafrechtelijk moet bestempelen. Nochtans, het misbruik, het gebruik en het bezit van verdovende middelen - wat nog steeds strafbaar is in ons systeem - moet nog steeds preventief worden aangepakt.

Ik zal het niet hebben over de bestrijding van drugtrafiek en dergelijke, omdat zulks moet worden behandeld op het niveau van de federale overheid.

Mijnheer de minister, uw voorganger wees in zijn beleidsbrief terecht op een aantal onevenwichten ter zake. Men kan immers niet ontkennen dat een aantal genotsmiddelen deel uitmaken van onze cultuur en trouwens van alle culturen. Het is vaak in functie van de omstandigheden, van de atavismen en van de waarden dat bepaalde genotsmiddelen worden getolereerd en andere niet. Vaak gebeurt dit ook in functie van vooroordelen.

Het is echter wel zo dat in quasi alle culturen en systemen een sanctie bestaat op het misbruik van genotsmiddelen. Het meest gebruikelijke genotsmiddel in onze Westerse cultuur is volgens mij alcohol. Niet het gebruik, maar wel het misbruik ervan wordt gereguleerd en bovendien stipuleert een betwistbare, discretionaire regel dat men met meer dan 0,5 promille in het bloed niet meer mag deelnemen aan het verkeer.

Wellicht kent u allen de terminologie die door de verbalisanten wordt gebruikt in dossiers over dronkenschap : papperige mond, bloeddorpen ogen, kan niet meer op een rechte lijn gaan, kan geen stuk van vijf frank meer oprapen. De subjectieve appreciatie in dat geval is : dronkenschap. Ooit las ik zelfs in een straf dossier : deze man is zeker

dronken want hij spreekt op de letter. Blijkbaar beschouwde men dit als een element van subjectieve appreciatie om iemand dronken te noemen.

Wij bestraffen echter niet het bezit van alcohol. Wanneer iemand drie flessen Cognac koopt en daarmee naar huis stapt, dan is die persoon niet strafbaar, zelfs indien men goed weet die persoon een dronkaard is die de drie flessen wellicht op zijn eentje zal leegdrinken en er stomdronken zal van worden.

Louter het bezit van andere genotsmiddelen, waarvan de gewinningsgraad wellicht niet hoger is en waarvan de eventuele schadelijke individuele gevolgen wellicht niet groter zijn dan van alcohol, wordt echter wel gesanctioneerd, dus zelfs indien deze produkten niet worden gebruikt.

De meeste zelfmoorden worden niet gepleegd met heroïne of cocaïne maar met slaapmiddelen. België is ook het land waar zelfmoord, na verkeersongevallen, de tweede grootste traumatische doodsoorzaak is.

Ondanks het dubbelmandaat moet toch worden gezegd dat deze beleidsbrief haaks staat op het beleidsplan van de federale regering. Deze laatste spitst zich alleen toe op de illegaal verklaarde middelen, zijnde alle middelen die voorkomen in de beruchte lijst en die, gemakshalve, als drugs worden aangeduid, zij het dat dit een foute Engelse term is want in dit geval zou men van narcotics moeten spreken.

Mijnheer de minister, u zegt terecht dat de preventie in het kader van het gezondheidsbeleid stiefmoederlijk wordt behandeld. Ik voeg er nog aan toe dat, indien de Vlaamse overheid niet oplet, er een zeer groot risico bestaat dat een gedeelte van de preventie louter en alleen zal worden behandeld in het kader van een justitieel repressief beleid. Dan rijst echter het zeer grote probleem dat men nog zo'n prachtige verklaringen mag

VB-Kamerlid Filip De Man kante zich bij de bespreking van de Beleidsbrief Preventief gezondheidsbeleid inzake middelengebruik tegen spuitenruil

afleggen over de vraag of, wat men graag soft drugs noemt, dus genotsmiddelen die geen verslavende gevolgen zouden hebben, al dan niet moeten worden toegelaten of gedoogd, niettegenstaande een gedoogbeleid altijd een vorm van hypocrisie inhoudt. Zolang dit mogelijk is, kan de federale overheid ook uw preventiebeleid op dit vlak doorkruisen. Een bijkomend nadeel is dat zolang dit probleem binnen de strafwet wordt gehouden, men altijd zal afhangen van de beoordeling van de procureur des konings, rekening houdend met het feit dat de positie van de procureurs des konings in dit land nog altijd niet democratisch is bepaald maar in feite afhangt van hun eigen inzicht en godsvrucht, en bij sommigen is die godsvrucht zeer groot. Men mag nog zoveel omzendbrieven sturen en plannen uitwerken, het zal altijd van de individuele substituut of procureur des konings afhangen welke gevolg eraan wordt gegeven.

Mijnheer de minister, ik doe de suggestie of het niet zinvol zou zijn contact op te nemen met uw federale collega - en u bent daarvoor goed geplaatst - en na te gaan of er niet enige verwarring is bij de federale regering inzake het preventiebeleid. Wanneer het werkelijk gaat over preventie in het kader van het middelengebruik, is het op dat niveau dat de knoop moet worden doorgehakt. Men zal geen degelijke beheersing krijgen van de hard drugs, waarbij wei een verslaving kan optreden en dus een fysieke afhankelijkheid kan worden gecreëerd. Ais iemand die opkomt voor de individuele vrijheid, moet men er tegen gekant zijn wanneer fysieke afhankelijkheid kan worden gecreëerd. Ook die strijd zal men nooit terdege kunnen voeren; die tak van de georganiseerde misdaad zal men nooit kunnen beheersen wanneer geen duidelijke keuze wordt gemaakt.

Op dit ogenblik stellen wij vast dat alles wettelijk volgens de strafwet gelijk wordt behandeld. Wanneer het maar de naam heeft drugs te zijn, dus op de lijst voorkomt, zeggen wij dat het verboden is. Wij zouden ons moeten afvragen - en men kan vrij makkelijk een stellingname ter zake misbruiken, maar dit stoort mij niet - of het niet zinvol is wat bij voorbeeld in Nederland wordt gedaan. In een uitzending van De Zevende Dag heb ik gehoord dat de federale minister van Binnenlandse Zaken sprak over het verouderde onderscheid tussen hard en soft drugs.

Dat druist in tegen de meest recente stellingnamen en wetenschappelijke bevindingen. Ik verwijs naar een rapport van de Franse overheid dat vorige week werd gepubliceerd. De Franse overheid zegt daarin zeer duidelijk dat, indien men iets wil ondernemen tegen datgene wat maatschappelijk gevaarlijk is, men een duidelijke lijn zal moeten trekken. Het is duidelijk dat hier alleen sprake is van iets dat maatschappelijk gevaarlijk is. Ik meen dat wij niet het recht hebben om iets te verbieden

dat maatschappelijk niet gevaarlijk is.

Op maatschappelijk vlak moeten wij het misbruik van soft drugs tegengaan, zoals het misbruik van alcohol wordt tegengegaan en zoals sommigen trachten, via preventiecampagnes en via koninklijke besluiten - waarin wordt bepaald dat niet mag worden gerookt in openbare plaatsen - het misbruik van tabak tegen te gaan.

Hier gaat het over de middelen die werkelijk gevaarlijk zijn. Ik bedoel dan niet alleen die middelen die gemakshalve hard drugs wordt genoemd, maar ik denk ook aan bepaalde slaap- en geneesmiddelen waartegen op een andere manier zal moeten worden ingegaan.

Ais men daar een duidelijke lijn trekt, dan moet men ook consequent zijn. Ais men het gebruik - niet het misbruik - van bepaalde middelen toelaat omdat het gebruik geen verslavende of fysieke afhankelijkheid creëert, dan moet men niet alleen het bezit van een beperkt aantal van die middelen toelaten maar dan moet men ook, zoals de Nederlandse minister van Justitie heeft gezegd en waarop de Belgische minister van Binnenlandse Zaken ietwat onhandig heeft gereageerd, de aanvoer daarvan reglementeren. Het gaat niet op het gebruik, niet het misbruik, toe te laten en de aanvoer strafbaar te stellen. Dat is natuurlijk een hypocriete situatie. Ook dat zal dus moeten worden geregeld.

Ik kom terug op de stellingname van de federale regering. Er worden een aantal miljoenen frank uitgetrokken om, op een preventieve manier, verslaafden te bereiken. Die miljoenen frank worden besteed aan de opleiding van gevangenisbewaarders.

Ik meen dat altijd werd gezegd dat mensen die louter omwille van, nu nog druggebruik, later drugmisbruik, worden opgepakt, eigenlijk niet in gevangnissen thuishoren. Het gaat om niet-criminelen die drugs gebrui-

Coveliers

ken. Het lijkt mij toch eigenaardig dat een penitentiaire ambtenaar, die normalerwijze zou moeten worden opgeleid om degenen die in de gevangenis terecht komen te begeleiden en bij te staan, nu een opleiding in die materie gaat krijgen.

In het Frans zegt men : *une fois n'est pas coutume*. Ik kan nog een ander standpunt uit uw beleidsnota bijtrekken, maar het is opnieuw in strijd met wat de federale regering zegt.

U zegt terecht dat de preventieve aandacht niet alleen naar de jongeren mag gaan. Alle leeftijdscategorieën moeten worden benaderd. Dat is juist. Men focust nogal eens graag op het feit dat illegale middelen alleen door jongeren zouden worden gebruikt. Welnu, niets is minder waar. Het enige verschil is dat het gebruik van die middelen in andere groepen dan jongeren, in bepaalde elitaire groepen - en daarmee bedoel ik gesloten kringen - minder zichtbaar wordt en dat men er daar wel voor zorgt om niet in de publiciteit te komen. Het is fout te denken dat men het gebruik van hard drugs en het misbruik van soft drugs zal kunnen beletten alleen maar door zich preventief tot de jongeren te richten. Ook andere categorieën en groepen moeten worden benaderd.

In de vierde pijler is het de evidentie zelf dat u gelijk hebt. U zegt dat er moet gewerkt worden aan structurele preventie.

Dat is correct. U werkt een heel plan uit, maar - de heer Vandeurzen heeft daar ook op gewezen - dat zal eens te meer door de initiatieven van de federale regering worden doorgekruist, indien u niet voorzichtig bent. **(Minister L. Peeters knikt ontkenmend)**

U knikt neen. Maar als ik de teksten van de federale regering - u beschikt wellicht over de officiële versie, maar ik moet mij baseren op krantenknipsels en enkele notities die, zoals dat vaak het geval is, verkeerd zijn

uitgelegd ; ik ben er wel van overtuigd dat degenen die ze mij hebben bezorgd, geloofwaardig zijn en mij juiste informatie hebben doorgespeeld - lees, dan stelt men vast dat de daarin voorgestelde uit te bouwen structuren uw plan kunnen doorkruisen. Ik verklaar mij nader. De federale regering stelt bijvoorbeeld voor om de rechters de mogelijkheid te bieden instellingen te sluiten. Welnu, mijns inziens lost men met de sluiting van een instelling het probleem van het misbruik van verdovende middelen niet op. Bovendien kan dit de preventiecampagne die door de hulpverleners onder uw impuls wordt gevoerd, in gevaar brengen.

Bijgevolg moet men eens en voor goed duidelijk zeggen of wij al dan niet - deze beslissing moet niet door dit gremium worden genomen - het oude, mijns inziens achterhaalde standpunt dat bepaalde genotmiddelen omwille van vooroordelen van sommigen in elk geval slecht zijn en zelfs het bezit en het gebruik - niet het misbruik - ervan strafbaar moeten worden gesteld, handhaven en of wij al dan niet blijven ingaan tegen de huidige evolutie om dergelijke genotmiddelen niet te verbieden.

Immers, dat uitgangspunt heeft een zeer groot impact op de manier van optreden. Indien de federale wetgever beslist dat het gebruik - ik heb het niet over misbruik, want misbruik van gelijk welk middel verdient altijd een sanctie - van genotmiddelen die niet schadelijker zijn dan andere genotmiddelen die wij nu tolereren, die geen verslavende effecten meebrengen en die zeker geen fysieke afhankelijkheid creëren, niet langer meer strafbaar stelt, dan kan het preventiebeleid tegen het misbruik van voornoemde en andere middelen efficiënter worden gevoerd. Bovendien zou daardoor op federaal niveau de criminele sector die zich bezighoudt met de productie, distributie en verkoop van genotmiddelen tegen zeer hoge prijzen, waardoor mensenlevens worden vernietigd, fysieke afhankelijkheid

wordt gecreëerd en gerelateerde criminaliteit - al is dit nog niet wetenschappelijk bewezen - ontstaat, beter kunnen worden beheerst en de strijd tegen dat misbruik beter worden gevoerd.

Mijnheer de minister, samenvattend kan ik zeggen dat er in uw beleidsbrief een aantal nobele doelstellingen ingeschreven zijn - dat moet ook, wil men aan preventie doen -, maar de vraag is natuurlijk of die doelstellingen ook in de praktijk worden omgezet en of u erin zult slagen om dit terrein te vrijwaren van federale interferentie.

Gelet op al deze argumenten zal de VLD-fractie zich onthouden bij de stemming over de moties bij de beleidsbrief. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer De Man heeft het woord.

De heer F. De Man (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, nadat we een voorzichtig pleidooi voor het legaliseren van soft drugs hebben gehoord van de VLD en een duidelijk pleidooi van Agalev is het wenselijk om een andere klok te luiden. De berichten inzake druggebruik zijn immers alarmerend.

In de beleidsbrief lezen we dat tussen 5 en 7 procent van onze jongeren wel eens drugs hebben gebruikt. Verder stellen we vast dat de leeftijd waarop jongeren experimenteren met drugs steeds lager wordt. Het ergste is wel dat 1,5 tot 3 procent van de jongeren, afhankelijk van de studierichting, regelmatig drugs gebruiken. Ik vind deze cijfers beangstigend. De gevolgen hiervan zijn niet te onderschatten. Drugverslaving genereert onaangepast sociaal gedrag, leermoeilijkheden en in de ergere gevallen criminaliteit, weekenddoden, HIV- en hepatitisbesmetting. Er moet dus opgetreden worden en deze beleidsbrief wil daartoe een werkinstrument zijn.

In deze beleidsverklaring gaat het vooral om coördinatie en preventie.

De Man

De preventie is uiteraard een zeer belangrijke pijler in de bestrijding van de drugplaag, naast de repressieve aanpak die evenwel onder de federale bevoegdheid valt.

Wat de coördinatie betreft, is het zeer droevig dat de communicatie in dit land nog steeds grote problemen oplevert en dat er tal van initiatieven door elkaar worden genomen, zowel op gemeentelijk, provinciaal, gewestelijk als federaal vlak.

We hebben nu net een tienpuntenplan gekregen van de regering waarin een aantal bevoegdheden van de gemeenschappen plots door het federaal vlak worden opgeëist. In de beleidsbrief is evenwel een oplossing voorgeschreven, namelijk het oprichten van een coördinerende centrale cel die zal worden bijgestaan door de provinciale verantwoordelijken. Ik weet niet of dat zal werken maar de eeuwige klaagzang over de communicatiestoornissen en het gebrek aan coördinatie is natuurlijk niet meer te verantwoorden in onze moderne samenleving.

In de beleidsbrief gaat de meeste aandacht uit naar de preventie, wat wel degelijk een bevoegdheid van de gewestelijke regering is. Het gevecht tegen de drughandelaars moet inderdaad aan de vraagzijde worden gevoerd. Uiteraard is het onderwijs de eerste plaats waar deze preventie op haar plaats is. In de beleidsbrief lezen we wel dat er pilootprojecten zijn opgezet om tieners voor te lichten inzake drugs, maar het moet mij toch van het hart dat het allemaal zeer vrijblijvend is. Er is een project geweest in acht secundaire scholen dat naar verluidt succesvol was, er bestaat een discussietekst over drugbeleid op school, er is een begeleidersmap en geïnteresseerde leerkrachten kunnen wanneer ze dat wensen in het lessenpakket werken met bepaalde video's. Voor mij niet gelaten, maar wanneer gaat men eindelijk in het lessenpakket van de middelbare scholier tussen 12 en 18

jaar een verplichte cursus aanbieden die onze jeugd waarschuwt voor al de moderne gevaren die haar bedreigen? Waarom worden er niet concreet in een aantal uren voorzien in elk van de zes leerjaren van het secundair onderwijs? In die uren kan men wijzen op de gevaren van drugs, zowel van de legale zoals tabak en alcohol als van de illegale. Verder kunnen in die lessen sexualiteit en relatiebekwaamheid, liefst in samenhang, worden besproken, net zoals AIDS en weekendongevallen. Naar verluidt ben ik niet de enige die vindt dat hiervan dringend werk moet worden gemaakt. Ook de PMS-vertegenwoordigers en de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen hebben op de VAD-studiedag van eind vorige maand duidelijk gezegd dat de ministers op dat vlak absoluut niet vol doen. De SP-collega van de minister heeft toen trouwens zeer zwaar de wind van voren gekregen. In het onderwijs wordt er dus over drugs en druggebruik nauwelijks gesproken. Dat betekent ook dat de directie, de leraars en de ouders bijvoorbeeld niet weten hoe de verschillende drugs er uitzien.

Vaak herkennen zij het gedrag van een drugsverslaafde niet, blijven zij blind voor signalen die op druggebruik wijzen en weten niet hoe te reageren.

Ouders, leraren en directie worden weliswaar als eerste geconfronteerd met de drugsproblemen bij jongeren maar weten veel te weinig over de problematiek.

Bovendien hebben de meeste scholen schrik voor de negatieve publiciteit ten gevolge van druggebruik en -handel op school. Scholen hebben schrik het etiket drugsschool opgekleefd te krijgen. Heel wat schooldirecties steken dit probleem graag in de doofpot zodat het verborgen blijft voor de ouders.

Het Vlaams Blok is voorstander van de oprichting van een drugs cel binnen de onderwijsinspectie die wordt

belast met informatieverstrekking en begeleiding en opvang van de betrokkenen. Ook de drugsinfoteams van de politie en de rijkswacht moeten jongeren en volwassen voorlichten. Het staat buiten kijf dat men dringend werk moet maken van drugspreventiecampagnes voor het brede publiek. Een regelmatig terugkerende multi-mediacampagne is noodzakelijk. Alhoewel wij voorlopig nog op onze honger blijven zitten, belooft de overheid beterschap. Zij trekt 32 miljoen frank uit voor projecten zoals de anti-drugstelefoon.

De maatschappelijke uitsluiting van de drugsgebruikers is een ander aspect van de problematiek.

Ik ga akkoord met de visie van de minister dat de maximale inschakeling van drugsgebruikers op school, in het werkmilieu en het culturele leven van groot belang is. Mijn fractie steunt ook het voorstel dat de sociale zekerheid dergelijke probleemgevallen met het nodige mededogen moet behandelen. Het heeft inderdaad geen zin drugsverslaafden lange gevangenisstraffen te geven. Integendeel. De overheid moet initiatieven uitwerken zodat de drugsverslaafden opnieuw in de maatschappij worden geïntegreerd. Drugsverslaafden zijn zieke mensen die niet in de gevangenis thuishoren maar veeleer recht hebben op psycho-medische begeleiding. Dit kan geregeld worden in het kader van de wet op de voorlopige hechtenis en de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Inzake het ontweningsbeleid wens ik luidop te protesteren tegen het schrijnend gebrek aan ondersteuning van de opvangcentra in Vlaanderen.

In haar beleidbrief van 26 bladzijden rept uw voorganger, mevrouw Detiège, met geen woorden over de instelling De Sleutel.

Initiatieven zoals De Sleutel proberen drugsverslaafden een nieuwe maatschappelijke kans bieden. De

De Man

Sleutel die alles in het werk stelt om te vermijden dat drugsverslaafden hervallen, vervult, mijns inziens, ook een preventierol.

Het werkingsverslag van De Sleutel van eind 1994 dat uitgegeven werd naar aanleiding van het 20-jarig bestaan van de instelling klaagt het gebrek aan overheidssteun aan. Ik citeer uit het verslag : er is een totaal gebrek aan overheidsbeleid dat zich beperkt tot het moeizaam erkennen van centra die reeds lang op eigen kosten en vaak met grote verliezen hebben moeten bewijzen dat er inderdaad problemen zijn met drugs in Vlaanderen. Einde citaat.

Mijnheer de minister, u hebt beloofd dat de regering een aantal projecten zal financieren. De federale regering heeft besloten kredieten vrij te maken voor de herfinanciering van het verzorgingsaanbod voor drugsgebruikers.

De zogenaamde spuitenruil staat momenteel centraal. Mevrouw Dettiège stelde voor gratis injectienaalden te distribueren aan verslaafden, en u steunt dit initiatief ongetwijfeld. Welnu, het Vlaams Blok vind dit volstrekt onaanvaardbaar. We zullen dan ook niet nalaten, zodra de modaliteiten bekend zijn, indien nodig naar de Raad van State te stappen. De overheid werkt in dat geval immers mee aan onwettelijke praktijken.

De heer H. Coveliers : Mijnheer De Man, om bij de Raad van State terecht te kunnen, moet men een rechtstreeks belang bij de zaak hebben. Ik zie niet in dat u injectiespuiten zou gaan ruilen, dus hoe wil u dat dan inkleden ?

De heer F. De Man : Ik moet toegeven dat ik inderdaad een dergelijk belang niet kan inroepen.

Door het kosteloos verstrekken van injectienaalden wekt men onrechtstreeks, maar officieel de indruk dat spuiten een maatschappelijk aan-

vaard fenomeen is geworden. Bovendien helpt men de drugplaag in stand houden. In plaats van junkies ertoe aan te zetten met drugs te stoppen, zoals bijvoorbeeld De Sleutel doet, maakt men het hen nog gemakkelijker om de op illegale wijze verkregen en overigens verboden stoffen te gebruiken. Zolang het maar met een schone injectienaald doet, nietwaar ? Dan knijpt de strafwet wel een oogje dicht.

Het Vlaams Blok verzet zich hevig tegen een dergelijke aanpak en trouwens tegen elke vorm van legalisering van hard of soft drugs. Zelfs maar de geringste vorm van legalisering tast immers het normenbesef ter zake zwaar aan. Het vrijwaren van de geestelijke en fysieke gezondheid van de burgers behoort, naar ik meen, nog altijd tot de meest essentiële taken van de overheid. Op deze manier zal het verslavingsprobleem van de betrokkenen niet worden opgelost. De junkies moeten integendeel van de straat worden gehaald en verplicht worden een ontweningskuur te volgen. De drugbaronnen hebben ongetwijfeld in hun vuistje gelachen toen de minister voorstelde gratis in spuiten te voorzien.

De kritiek van het Vlaams Blok zal aan de opinie van de minister wellicht geen andere wending geven, maar ik wil toch vragen of men er absoluut zeker van is dat de injectienaalden niet meerdere keren kunnen worden gebruikt. Kunnen ze niet worden rondgedeeld ? Gaat het hier dus echt alleen om wegwerpnaalden die maar één keer kunnen worden gebruikt ? Als dat niet zo is, dan draagt de regering mogelijk ook nog de verantwoordelijkheid voor een aantal besmettingen.

Een ander aspect in deze materie, is de verstrekking van methadon, een vervangingsmiddel dat aan zwaar verslaafden wordt toegediend. De federale regering duldt dit officieel en het zal ook in de toekomst worden toegelaten.

Momenteel zijn er in België ongeveer 5.000 heroïneverslaafden die worden geholpen met methadon, een goedkoop, synthetisch produkt dat als voordeel heeft dat het de zware onthoudingsverschijnselen opheft en dat het de persoonlijkheid van de drugsverslaafde enigszins stabiliseert. In wetenschappelijke kringen bestaat er hierover echter geen eensgezindheid. Sommige wetenschappers zijn voorstander van een desintoxicatie van de verslaafden zonder methadon. Anderen menen evenwel dat het in 90 procent van de gevallen onmogelijk is om op die manier resultaten te behalen. Zij menen dan ook dat de verslaafden snel zullen hervallen. Aangezien een drugsverslaafde kan worden beschouwd als een zieke, menen wij dat het tijdelijk toedienen ervan in bepaalde acute gevallen toelaatbaar is, dit bijvoorbeeld bij zwangere vrouwen. Wij gaan echter niet akkoord met het jarenlang toedienen van methadon zoals dit in Nederland en in de Verenigde Staten gebeurt. Dit is geen goede oplossing, in de Verenigde Staten zijn er namelijk reeds honderdduizenden methadonverslaafden.

De voorzitter : De heer Coveliers heeft het woord.

De heer H. Coveliers : In een aantal Amerikaanse staten en in Nederland is het drugsmisbruik door deze programma's verminderd.

De voorzitter : De heer De Man heeft het woord.

De heer F. De Man : Ik heb twee studies bestudeerd, namelijk een Britse en een Nederlandse. Hierin wordt gesteld dat de meerderheid van de methadongebruikers ook nog op zoek gaan naar gewone drugs zoals cocaine.

De heer H. Coveliers : Dit is mogelijk, maar wel minder dan voorheen.

De heer F. De Man : In Amsterdam zijn er 4.500 junkies die dagelijks hun dosis methadon krijgen. In welke samenleving kan men dit op

De Man

lange termijn voor grote groepen mensen blijven organiseren ? Dit is geen goede oplossing.

De heer H. Coveliers : Mijnheer De Man, in Antwerpen, niet ver van het secretariaat van het Vlaams Blok, zijn er honderden verslaafden die iedere nacht spuiten gebruiken en die daardoor onder meer een besmetting met het aidsvirus riskeren. Ik ben geen voorstander van het methadon-gebruik, maar men moet alles in het werk stellen om ernstige gevolgen te voorkomen.

De heer F. De Man : Men moet de betrokken verslaafden niet helpen via spuiten of methadon. Het is beter om hen in instellingen zoals De Sleutel te plaatsen, waar ze kunnen genezen. Methadon kan tijdelijk worden aangewend, maar wij mogen niet vergeten dat het ook een verslavend middel is, en geen geneesmiddel. Er moet worden gestreefd naar ontwenning op korte termijn. Op middellange termijn moet men proberen om de betrokkenen opnieuw in te schakelen in de samenleving. Hiervoor moet een beroep worden gedaan op instellingen die op dit vlak reeds heel wat ervaring hebben opgedaan. De patiënten moeten geregeld worden gecontroleerd op het gebruik van andere drugs. Wij zijn geen voorstander van het laten voorschrijven van methadon door de individuele arts, en wel om volgende redenen.

Ten eerste, de kans is groot dat sommige artsen een industrieel voorschrijfgedrag zullen ontwikkelen, dit al dan niet onder druk van hun patiënten. Methadon-gebruikers hebben namelijk vaak een crimineel verleden.

Ten tweede, wanneer men dagelijks bij een privé-dokter kan binnenstappen, zijn de kansen op ontwenning veel lager dan wanneer men in een instelling terecht komt omdat de verslaafde in zijn drugsmilieu zal blijven waarin hij mogelijk al jaren in rond-draait. Dat is niet het geval in ons

voorstel, waarin wij zeggen dat de bijstand moet gebeuren in instellingen waar de betrokkenen omringd wordt door een grote groep mensen die heel wat ervaring hebben in het begeleiden van drugsverslaafden. Het individuele voorschriftgedrag van artsen heeft het nadeel dat de junkie niet wordt weggehaald uit het gevaarlijke milieu.

Ten derde is er het nevengebruik van onder meer cocaïne. Het crimineel gedrag blijft mogelijk want heel wat methadonpatiënten hebben cocaïne nodig waarvoor zij geld nodig hebben. Zo blijven zij een crimineel gedrag ontwikkelen. De grootschalige methadonverstrekkingen via de methadonbus zowel in Nederland als in Groot-Brittannië, hebben daar de criminaliteit niet verminderd. Het bewijst tevens dat uw voorbeeld van daarstraks, mijnheer Coveliers, niet ter zake is.

De heer H. Coveliers : Dat zou wel eens kunnen bewijzen dat de graad van criminaliteit niet samenhangt met eventueel drugsmisbruik. U haalt als argument aan dat men methadon geeft maar dat de criminaliteit niet vermindert. Stel dat de criminaliteit niet zou zijn gerelateerd aan het drugsmisbruik dan is dat een logische gevolgtrekking. Dat gelooft niet iemand die in slogans denkt maar als men even nadenkt is dat vrij evident. U misbruikt een kleine passage uit een studie die tot totaal andere conclusies komt dan u nu naar voren wil brengen.

Ik wil nog even terugkomen op wat u daarnet terecht hebt gezegd namelijk dat er een probleem is met het voorschrijfgedrag. Wat kan daaraan dan volgens u gebeuren ?

De heer F. De Man : Ik meen dat u de vraag van De Sleutel ook hebt gelezen. Zij willen de nodige middelen. Zij kunnen duizenden gevallen per jaar behandelen. Daar ligt de oplossing. Het is geen oplossing om zoals in Wallonië en Brussel verschillende duizenden personen dagelijks methadon te verstrekken. In Vlaande-

ren gaat het slechts om enkele honderden dankzij het feit dat men hier eerder heeft geopteerd voor de opvang in instellingen. Ik zou het waanzinnig vinden mochten er zich in Gent dagelijks duizend methadon-gebruikers tot de methadonbus wenden en daar jarenlang hun portie drugs gaan halen op kosten van de gemeenschap, maar dat is nog niet zo erg mocht dat de oplossing zijn. In Antwerpen gaat het misschien om tweeduizend man. Komen daarbij nog eens de kleinere steden in Limburg. Die methadonexplosie zoals wij die kennen in Nederland, Wallonië en Brussel moet in Vlaanderen niet plaatsvinden. Ik zeg nogmaals dat de verslaafden moeten worden opgevangen. U weet ook wel dat de meeste politiemensen in de steden, Brussel niet te na gesproken want daar is er een chaos, perfect weten wie de probleemgevallen zijn, waar zij zich situeren, waar zij samenkomen en waar drugs worden verhandeld. Ik weer waar dat gebeurt in mijn stad Vilvoorde. Ik weet zeker dat men dat in bijvoorbeeld Aalst of Gent ook weet. Men kan de betrokkenen opvangen en trachten in de centra van hun verslaving af te helpen. Dat is geen gemakkelijke opdracht, maar men kan het tenminste proberen. Die methadonbus is geen oplossing.

De heer H. Coveliers : Er is tenminste één voordeel namelijk dat men degenen die methadon gebruiken, kent.

De heer F. De Man : Die kent men nu ook al.

De heer H. Coveliers : Dat betwijfel ik.

De heer F. De Man : Ik neem aan dat dat niet het geval is in Brussel met een bevolking van één miljoen mensen en met veel problemen, vooral in de moeilijk toegankelijke kringen van de derde generatie jonge vreemdelingen die vaak ben-des vormen. Maar in de Vlaamse steden kent men de betrokkenen.

De Man

Mijnheer Coveliers, wanneer u zegt dat er mogelijk zelfs twijfels zijn over het verband tussen criminaliteit en drugs dan loopt u twintig jaar achter. Er zijn toch voldoende politiemensen, rijkswachters en criminologen die hebben gezegd dat in België een groot deel van de criminaliteit wordt gegenereerd door drugsgebruik en drugshandel. Het heeft geen zin dat in twijfel te willen trekken.

De heer H. Coveliers : Mijnheer De Man, hier mistrekt u toch weer een aantal conclusies. Dat handel in drugs een tak is van de georganiseerde misdaad gaat niemand ontkennen. De eerste vraag is of door het criminaliseren van een aantal gebruikers de criminaliteit niet wordt bevorderd. De tweede vraag is of, zelfs indien men er morgen in slaagt om alle drugscriminaliteit gerelateerd aan drugshandel weg te nemen, men wel veel aan dé criminaliteit als dusdanig heeft gedaan. Dat is het verschil. Dat wil u niet duidelijk zien.

De heer F. De Man : Dat is een logica die ik niet kan volgen.

De heer H. Coveliers : Dan moet u de studies waarover u daarnet hebt gesproken eens terug lezen.

De heer F. De Man : Wanneer er honderd criminele feiten plaatsvinden waarvan vijftig het gevolg zijn van een verslaving van een sukkelaar die zich genoodzaakt ziet om autoradio's te stelen, in te breken of mensen aan te vallen omdat hij absoluut geld nodig heeft om te voldoen aan die psychische of fysieke behoefte, dan is die misdaad duidelijk gegenereerd aan de drugsplaag. Het is een lange discussie die eigenlijk op het federale niveau moet worden gehouden. Ik zal er dus niet verder op in gaan. Wij zullen nog wel vele jaren de gelegenheid hebben om daarover te debatteren.

Methadon verstrekken zoals dat in Wallonië en Brussel het geval is, is voor Vlaanderen geen oplossing. Wij

moeten trachten de betrokkenen te ontwennen en niet hun verslaving onderhouden via gratis injectiespuiten enzovoorts. Dat is geen oplossing. Wanneer men ze spuiten kan geven dan kan men ze er evengoed trachten van te overtuigen om te stoppen met spuiten. Mijn fractie pleit dus voor een verdere uitbouw in Vlaanderen van de gespecialiseerde hulpverlening.

Drugshandelaars verdienen de zwaarste straf maar verslaafden zijn zieken die recht hebben op een behandeling die hen van hun ziekte afhelpt. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik dank vooreerst de verslaggever voor zijn deskundig en grondig verslag.

Na al wat hier gezegd is over het federale niveau hoop ik dat iedereen gebruik zal maken van zijn mogelijkheden om de discussie op dat niveau inderdaad te beginnen.

Wij mogen zeker het preventief gezondheidsbeleid op het Vlaamse niveau niet verwarren met de aanpak van de federale regering op dat vlak.

Wij moeten natuurlijk zoveel mogelijk coördinatie nastreven, maar daarover zal ik het straks zeker nog hebben.

Ik meen dat er een vrij grote eensgezindheid bestaat - met uitzondering van één partij, maar dat gebeurt wel meer - over de uitgangspunten die in de beleidsbrief zijn uiteengezet.

In de eerste plaats willen wij een politiek van beheersing van een fenomeen dat zich in de samenleving voordoet en dat nog zal toenemen. De complexiteit en de uitdagingen van onze samenleving brengen dat onvermijdelijk mee. Het uitbannen van dat fenomeen is niet mogelijk.

Een belangrijk uitgangspunt in de preventiestrategie is het leren omgaan met de bestaande middelen,

met zo weinig mogelijk risico's voor de gebruikers. Daarom moeten wij werken aan het tot stand komen van een klimaat waarin mensen beseffen dat neen-zeggen even goed en even mooi staat en dat men ook cool is als men niet gebruikt. Wij moeten de mensen sociaalvaardig maken.

Als men dan toch wordt geconfronteerd met druggebruik is het zowel voor de experimentele, de geïntegreerde als voor de probleemgebruikers van het grootste belang dat zij kunnen voorkomen dat zij uit de maatschappij worden gestoten. Wij onderschrijven daarmee de harm-reduction-filosofie, of het risico beperken ten opzichte van alle vormen van gebruik. Een aantal collega's, onder meer de heer Coveliers, hebben er op gewezen dat het beleid zich niet mag beperken tot de illegale genotmiddelen. Het is evenzeer een probleem van legale middelen. De heer Coveliers maakt een terecht onderscheid tussen gebruik en misbruik. Wij moeten er durven voor uitkomen dat het misbruik van de legale middelen in vele gevallen veel erger is als het gebruik van de zogenaamde soft drugs.

Het uitgangspunt is hier een algemeen beleid van gezondheids promotie. Dat heeft betrekking op alle legale en illegale middelen.

Dit beleid is niet exclusief afgestemd op de jongeren, het is ook een probleem van volwassenen. Het situeert zich niet alleen in het onderwijs, maar ook in het vrije-tijds milieu en in het arbeidsmilieu.

De heer Maertens heeft het gehad over het alcoholprobleem. Ik ben het met hem eens dat dit een ernstig probleem is dat nefastere gevolgen kan hebben dan het gebruik van sommige soft drugs.

Mevrouw De Meyer heeft terecht gewezen op het probleem van het tabaksgebruik, waarbij kan worden vastgesteld dat het algemeen tabaksgebruik daalt, maar dat het gebruik bij de jongeren toeneemt. Deze

Peeters

vaststelling noopt ons tot het nemen van maatregelen. Ik heb hierover een onderzoeksrapport ter beschikking, waaruit ik de nodige conclusies zal trekken.

Het verband dat werd gelegd met de jongerencultuur is niet zonder belang. De tabakreclame wil de indruk wekken dat het gebruik van tabak een voorwaarde is om tot een bepaalde groep te behoren. Ik verwijs naar publiciteit rond popfestivals en andere evenementen. Inzake het tabaksgebruik bij jongeren moeten sluitende maatregelen worden genomen.

Dit zijn de uitgangspunten van de beleidsbrief. Er werden ook pijlers vastgesteld voor het beleid.

In de eerste plaats moet een duidelijke structuur worden nagestreefd. Wij willen afstappen van de projectmatige aanpak en evolueren naar een duidelijke structuur, met name de centrale cel binnen de VAD. Ik heb het initiatief genomen om de VAD binnen het Vlaams Instituut voor de Gezondheidspromotie te laten erkennen als een D-voorziening. Dit betekent dat er vele extra middelen ter beschikking kunnen worden gesteld en dat wij op die manier een coördinerende en serviceverlenende rol ten aanzien van het veldwerk kunnen vervullen.

Deze instelling beschikt over een aantal werkgroepen ad hoc of platforms, die advies uitbrengen aan de Vlaamse regering. Ik wil hier even ingaan op het thans gecreëerde tusseniveau, het provinciale platform. Dit platform is uitermate belangrijk en laat ons toe de lokale initiatieven, die in het kader van de veiligheidscontracten worden gerealiseerd, bij de werking te betrekken en op dezelfde lijn te brengen. Ik heb hiervoor voorzien in een stimulans, waarvan reeds in vier provincies gebruik wordt gemaakt. Voor 1994 werd hiervoor 1 miljoen frank uitgetrokken en voor 1995 zal dit 15 mil-

joen frank zijn. Er wordt ook de mogelijkheid geboden structureel personeel in dienst te nemen.

Mijnheer Vandeurzen, er mag geen twijfel over bestaan dat wij op het niveau van de provincie een beroep zullen doen op de bestaande lokale initiatieven. U hebt in dit verband de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg aangehaald. Ik vermeld ook nog de welzijnswerkers. De verschillende actoren die op het lokale niveau actief zijn, zullen maximaal worden betrokken bij het beleid.

Een tweede doelstelling die wij nastreven, is het bevorderen van de deskundigheid. Ook de VAD zal trachten dit doel in het volledige werkveld te bereiken. Dit is uitermate belangrijk, omdat we bij het preventief beleid de nieuwe inzichten, methoden en ontwikkelingen moeten kunnen volgen. De deskundigheid is ook een uitdrukkelijke voorwaarde tot erkenning van de VAD als D-voorziening.

Een derde pijler is de objectieve voorlichting van de bevolking met betrekking tot deze problematiek. Sommige sprekers hebben erop gewezen dat de taboesfeer aan het verdwijnen is. Dit betekent dat het probleem op zich meer zichtbaar is geworden en dat het duidelijk is geworden dat bij vele mensen vragen rijzen over deze materie. In dit kader werd in april 1994 de drugslijn opgestart. Uit de cijfers, die binnenkort ter beschikking zullen zijn, zal blijken dat vele jongeren en vooral ook hun ouders, die met de drugsproblematiek worden geconfronteerd, frequent gebruik maken van het geboden initiatief.

De vraag naar objectieve informatie en begeleiding is dus zeer groot. Ik neem schikkingen om in de nodige financiële middelen te voorzien voor het behoud van de drugslijn.

We moeten een aantal nieuwe strategieën ontwikkelen. In het kader van het preventief gezondheidsbeleid heb ik daarvoor 5 miljoen frank

uitgetrokken. Vaak moeten we vaststellen dat preventie de feiten achternaholt.

Fenomenen van de jongerencultuur zoals het gebruik van illegale middelen, house music en mega-dancings verdienen speciaal onderzoek. Wij wensen niet alleen projecten voor het onderwijs te ondersteunen, maar ook projecten inzake vrijetijdsbesteding. Deze projecten zijn vooral gericht op jeugdverenigingen en jeugdwerk waar we preventieve acties willen ontwikkelen.

In dit debat is gewezen op het belang van het onderwijs. Het zal misschien velen onder u ontgaan zijn, maar in overleg met de minister van Onderwijs hebben wij een project Drugsbeleid op school gestart waarbij de onderwijsnetten een pakket voorlichtings- en studiemateriaal ter beschikking wordt gesteld.

Nu al wil ik in alle duidelijkheid zeggen - ook ten aanzien van mijn federale collega, die daar overigens mee akkoord gaat - dat de middelen uitgetrokken voor campagnes in het onderwijs in het verlengde moeten liggen van onze beleidsvisie en de acties die al zijn gestart. Zopas heeft er een evaluatiedag plaatsgehad met de verschillende onderwijsnetten, de directies, de leerkrachten en studenten waar duidelijk is gezegd dat ons project een belangrijke stap is in de benadering van het drugsprobleem. Wij zijn alleszins bereid deze acties verder financieel te ondersteunen.

De registratieopdracht is uitdrukkelijk toegewezen aan de VAD. Het Jaarboek 1994 ligt bij de VAD ter beschikking. Wij hebben gekozen voor een tweesporenbeleid. In dat kader zijn er enquêtes opgezet : enerzijds is er het onderzoek van het IHE dat een telefonische enquête heeft uitgevoerd met betrekking tot het middelengebruik bij volwassenen en anderzijds zijn er de gegevens van de enquête Jongeren en Gezondheid in Vlaanderen op basis van een project door ons gesubsidieerd en door de diensten van de UIA-RUG ver-

Peeters

werkt. De resultaten hiervan zullen in het voorjaar ter beschikking zijn. Zoals u ziet, hebben wij dus gekozen voor een wetenschappelijk onderzoek beleid.

Ik wens mij niet te mengen in de bevoegdheid van mijn federale collega's, zeker niet op inhoudelijk vlak. Wie de projecten en plannen van de federale regering goed heeft gelezen, zal moeten toegeven dat daaruit heel duidelijk blijkt dat de coördinatie-structuur voorgesteld door de interministeriële conferentie en het actieplan zeer duidelijk stellen dat er een overleg moet zijn met de gemeenschappen.

Uiteraard gebeurde dit niet zo maar. Ik meen dit signaal op het gepaste moment te hebben uitgezonden. In het actieplan is uitdrukkelijk vermeld dat wij ter zake maximaal betrokken moesten worden. Ik heb bovendien gesuggereerd alle eventuele vragen ten opzichte van het federale niveau wel degelijk te stellen; dit betekent voor mij immers een ondersteuning in het voeren en voortzetten van het preventieve beleid.

In de schoot van de interministeriële conferentie werd een permanente interkabinettenwerkgroep opgericht die belast is met de voorbereiding van de conferentie specifiek rond dit thema. Momenteel wordt door deze werkgroep druk vergadert en binnenkort mogen wij reeds enkele realisaties verwachten.

Op uitdrukkelijk verzoek van de commissieleden zal er een samenwerkingsakkoord tot stand komen inzake evaluatie en begeleiding.

De interministeriële conferentie voorziet in haar actieplan eveneens in een provinciale structuur, precies zoals wij hadden uitgewerkt. Dat betekent dus dat de verschillende niveaus met dezelfde structuur zullen werken, wat uiteraard ten goede zal komen aan het voeren van een eenvormig beleid. Ik voeg er echter meteen aan toe dat deze keuze niet werd

gemaakt door de federale overheid, maar dat deze laatste zich heeft aangesloten bij de uitgangspunten die wij hadden vooropgesteld.

Ook inzake de onderwijsprojecten meen ik duidelijk te zijn geweest. De extra middelen ten bedrage van 70 miljoen frank, die werden vastgelegd, zijn slechts mogelijk in het verlengde en ter aanvulling van de projecten die wij hebben vooropgesteld.

De discussie in verband met de bevoegdheidsoverschrijding is in feite eindeloos. Inderdaad, het gebruik van zowel legale als illegale middelen heeft te maken met heel wat aspecten. In dat verband denk ik onder andere aan veiligheid, criminaliteit, verkeer, geweld, gezondheid, welzijn, kansarmoede. Belangrijk is echter dat wij erin geslaagd zijn er een rode draad te laten doorlopen. Hoe dan ook, indien de federale overheid op ons terrein komt, zal dat moet gebeuren in het verlengde van de structuren en de projecten waarvoor wij reeds hadden geopteerd.

Ik wens geen repressief beleid, maar ik opteer voor een beleid van beheersbaarheid in het kader van de harm-reduction-filosofie. Ik pleit voor een risico beperkende aanpak en vooral voor het bijbrengen van maatschappelijke bekwaamheid om de complexiteit van de samenleving aan te kunnen. De betrokken categorie personen mag vooral niet worden uitgesloten.

Ik meen te mogen stellen dat een nuttige oriëntering gebeurde van een gedeelte van de kredieten vanuit het veiligheidsbeleid naar de preventieve benadering. Ook niet onbelangrijk is dat wij hebben bekomen dat de federale overheid meer middelen ter beschikking zal stellen, die passen in onze beleidsopties. Hierbij zullen wij uitdrukkelijk betrokken zijn.

Mijnheer de minister, collega's, de demagogie rond het spuitenruilproject ben ik werkelijk beu. Het spuitenruilproject is geen element van

het druggebruik, maar wel het belangrijkste instrument dat kan worden gehanteerd in de Aids-bestrijding en tegen de verdere verspreiding van het HIV-virus.

Inderdaad, studies hebben uitgewezen - en als u dan toch studies leest, stel ik voor ook die te lezen - dat zestig percent van de verspreiding van het HIV-virus in Zuidoepese landen precies gebeurt door niet clean gebruik. Collega Candries, dit gebruik zal er altijd zijn. Degene die kan garanderen dat er geen gebruik meer zal zijn, mag opstaan en mij vervangen. Vooral in het kader van de aidsbestrijding moeten wij spuitenruil als een eerste project trachten te realiseren.

Wij hebben gevraagd dat de federale regering hiertoe het nodige kader schept. Dit kader komt er. Ik hoop dat de minister van Justitie dit vrij snel zal kunnen uittekenen.

De heer H. Coveliens : Dit is niet de gewoonte van de minister van Justitie !

Minister L. Peeters : De druk zal in ieder geval worden opgevoerd.

Wij hebben nood aan een dergelijk project, en niet in het kader van de bevordering van het drugsgebruik zoals vaak wordt gezegd en men demagogisch wil laten uitschijnen. Laten wij goed beseffen dat spuitenruil een element is van aidsbestrijding. Studies en cijfers uit de ons omringende landen zijn ter zake zeer sprekend.

Mijnheer de voorzitter, ik meen te mogen zeggen dat er een vrij grote eensgezindheid bestaat omtrent deze beleidsbrief. Het is ook een belangrijke verdienste van mijn voorganger, mevrouw Detiège. Op dat vlak heeft zij inderdaad baanbrekend werk verricht. Het ligt zeker in mijn bedoeling dit beleid met dezelfde betrokkenheid voort te zetten. Ik dank ook de verschillende fracties die zich in dit kader kunnen terugvinden. Dit zal ons de mogelijkheid geven op het heel belangrijke terrein van het pre-

Peeters

ventieve beleid tot resultaten te komen.

De voorzitter : De heer De Man heeft het woord.

De heer F. De Man : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil nog twee kleine vragen stellen.

Bent u er absoluut zeker van dat de naalden die u dan toch zo nodig aan de junkies te Antwerpen en later in andere steden zal laten uitdelen, geen tweede maal kunnen worden gebruikt ?

Toen ik het had over De Sleutel hebt u gezegd dat er wat gaande is. Zal De Sleutel op korte termijn bijkomende middelen krijgen, en via welke kanalen ?

Wat uw opmerking betreft over de demagogie die wij zouden hanteren betreffende de spuitenuitruil, zeg ik dat er door cleane spuiten geen HIV-besmetting kan ontstaan. Dat is nogal logisch. Er zal ook geen HIV-besmetting zijn wanneer men junkies niet langer laat spuiten maar wel laat ontwennen. Is dat nu zo demagogisch wanneer men kiest voor ontwennen in plaats van onderhouden van een heroïneomanie. Dit is mijns inziens zodanig logisch dat dit niet als demagogie kan worden bestempeld.

De voorzitter : Minister L. Peeters heeft het woord.

Minister L. Peeters : Mijnheer de voorzitter, ik neem geen woord terug van mijn uitspraak in verband met demagogie. Ik ben ervan overtuigd dat een deel van dit debat wordt gevoerd met een stuk misleiding ten overstaan van het geheel van de bevolking. Ik denk dat we het in een andere sfeer moeten krijgen.

Ik heb gezegd dat spuitenuitruil precies een element is van de AIDS-bestrijding. Het is dus uiteraard mijn bedoeling om naar een clean gebruik te streven. We hebben er nood aan om te vermijden dat het HIV-virus voor-

al op deze manier verder wordt verspreid. Het is eenieders bedoeling om met cleane spuiten te werken. Indien dit niet het geval was, dan zou dit geen enkele zin hebben. Aan degenen die niet goed zouden weten hoe het werkt, raad ik aan om dit eens grondig te bekijken. Er zijn heel belangrijke besprekingen aan de gang met de apothekersverenigingen en met de farmaceutische bond. Zij hebben hun medewerking toegezegd om dit initiatief te realiseren op een volledig sluitende manier. Dit betekent ook dat het drempelverlagend zal werken.

Ik kom tot De Sleutel. Als men mij meer bevoegdheden wil geven dan ik op dit ogenblik heb, dan zal ik daar zeer gelukkig om zijn. Ik ben ook bekommerd om De Sleutel. Wie is dat niet ? Zij verrichten op het terrein uitstekend werk. Ik ben de eerste om dat te bevestigen. De Sleutel heeft op dit ogenblik een aanvraag tot Riziv-erkenning lopen. Degenen die daarover al hebben gelezen - moeten toch weten dat men ook aan die bekommernis wil tegemoetkomen.

De voorzitter : De heer Candries heeft het woord.

De heer H. Candries : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik denk dat het duidelijk is dat iedereen dezelfde zorgen heeft in verband met deze problematiek.

Bij het horen van de verschillende benaderingen vraag ik mij toch af of het voor het debat wel goed is om voortdurend een vergelijking met alcohol en tabak te maken. Wij zijn het er allemaal over eens dat ter zake aan voorlichting moet worden gedaan. Ik vind het echter niet goed dat men voortdurend een vergelijking gaat maken met zaken die eigenlijk deel uitmaken van onze cultuur - of we dat nu graag hebben of niet - zoals het tabakgebruik. Deze voortdurende vergelijking heeft een relativerend effect. Men zegt dan nogal vlug dat het met het tabak- of alcoholgebruik kan worden vergele-

ken. Die relativering maakt onze voorlichting contraproductief.

Ik meen dat we duidelijker moeten durven zijn. Ook zonder die verwijzing naar alcohol en tabak moeten we duidelijk zeggen dat dit te betrouwen is en dat we dat moeten oplossen. We zullen dat natuurlijk niet kunnen uitroeien. Het zal wellicht blijven bestaan zo lang er mensen zijn.

Ik meen echter dat we onze boodschap ondermijnen wanneer we ze relativeren door een te gemakkelijke vergelijking met tabak en alcohol.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister L. Peeters : Mijnheer de voorzitter, ik wens nog een heel kort antwoord te geven.

Collega Candries, het zou precies een probleem zijn als wij ook het alcoholgebruik zouden relativeren.

Wij moeten toch zeer duidelijk zeggen dat - de onderzoeken ter zake zijn trouwens veelbetekenend - in een aantal gevallen alcoholgebruik veel schadelijker kan zijn dan het gebruik van bepaalde soft-drugs.

Dat moet toch duidelijk zijn : overmatig gebruik van sterke dranken is schadelijker dan het gebruik van sommige andere genotmiddelen. Maar aangezien het hier om legale middelen gaat, zouden wij dat toelaten ? Neen, mij gaat het om een gezondheidsbeleid ; mij gaat het om gezondheidspromotie. Ik zeg dus dat de strijd tegen het overmatig alcoholgebruik ook in het beleid moet worden geconcretiseerd. Dezelfde redenering gaat op voor het toenemend tabakgebruik bij jongeren, waarop mevrouw De Meyer heeft gewezen. Ook tegen dit manifest probleem moeten er initiatieven worden ontwikkeld.

Laten wij toch niet de legale genotmiddelen beschouwen als goed en aanvaardbaar. Wij moeten ook tegen

Peeters

de negatieve effecten ervan kunnen optreden.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

De bespreking is gesloten.

Moties van aanbeveling

De voorzitter : Door de heren Vandeurzen, De Man en Denys werden tot besluit van deze beleidsbrief moties van aanbeveling aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de slui-

ting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vanochtend.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 11.46 uur.*